

8. výroční oheň T. O. Pod Psí skálou

8. - 11. 4. 2011

Tak se ve čtvrtek vydáváme nachystat náš výročák. Tentokráte ve složení Já, Sokolík a Onásek. Vyjíždíme ve čtvrtek ráno, abychom všechno měli hotové co nejdříve. Jedeme každý sám svým autem a tak než se tam sejdeme, uběhne taky nějaká chvilka. Hned se pouštíme do práce, protože udělat hranici a šáší zabere hodně času.

Kluci jdou do lesa nařezat spadlé stromy,

kteřé tam leží už nějaký čas a já jdu s nimi, ale na šáší. Dokonce během odpoledne zvládli postavit i stan a plachty. Myslím, že za ten den jsme toho stihli opravdu hodně. Večer za námi přijíždí Silva se Sejmou a tak o zábavu není nouze. Horká medovina na

boudě hřeje, i když okolo není nejtepleji. Ráno se pouštíme opět do pilné práce. Tentokráte za pomoci holek, takže to jde pěkně od ruky.

Během dopoledne máme nacpanou celou hranici a všechno co má stát stojí. Ještě nachystat dřevo na zatopení a je to. Mezitím vaříme i nějaký dlabenec a pak už jen vyčkáváme na kamarády, co se rozhodli přijet na flek o něco dřív.

Odpoledne odvážím děcka do hospody a sama pokračuju k domovu. Jelikož sem v hospodě nebyla tak nevím ani co se dělo nebo nedělo. Co vím tak Sokolík odjížděl pozdě v noci také.

Celé sobotní dění bylo pod záštitou Komára s Onáskem.

Já se nakonec vrátila i s Majahem v sobotu těsně po zapálení ohně. Kamarádi nás srdečně přivítali. Hned po příchodu mi dali do ruky horkou medovinu a ti nejbližší řekli co se dělo po celou dobu co sem tam nebyla. Takže můžu usoudit, že se všichni bavili jak v pátek večer tak i během sobotního odpoledne.

Podle řečí sem usoudila, že byli nakonec zrušeny klasické soutěže a udělalo se soutěžní odpoledne pro děcka. Kdo teda vyhrál?? No přece všechny děti ;-)

Večerní oheň probíhal už docela klasicky dokonce došel i Ondra z Tulešic, což sem byla hrozně ráda. Asi ve tři ráno bylo u ohně vzhůru už jen pár lidí a k mému úžasu mezi nimi celá naše osada.

Já brzo ráno zase odjížděla a úklid zbyl na ostatních, kteří určitě byli ráno rádi, že si přispali.

No na to, jak byl pro mě celý potlach dost namáhavý, nakonec myslím dopadl moc dobře a my můžeme plánovat již devátý ročník, kde snad se mnou bude již malý přírůstek.

Mája

